

Dosarul nr. 3ra-130/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: C. Guzun)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

DECIZIE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând recursul depus de Agenția pentru Supraveghere Tehnică,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Gheorghe Bubuioc împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică cu privire la
contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul depus de Agenția pentru Supraveghere Tehnică împotriva
hotărârii din 19 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 19 iulie 2019 Gheorghe Bubuioc a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică cu privire la contestarea actului
administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 22 mai 2019 de către Agenția
pentru Supraveghere Tehnică i-a fost expediată prescripția AST 001904, potrivit
cărei inspectorul principal a efectuat un control la blocul locativ din mun. Chișinău
or. Durlești str. xxxxx, încăperea nelocativă xxxxx, secția de producere-preparare a
produselor alimentare.

Astfel, în rezultatul controlului, potrivit prescripției menționate, s-a constatat
că pe fațada blocului locativ de către proprietarul imobilului a fost instalat
neautorizat un sistem de ventilare pentru secția de producere-preparare a produselor
alimentare, fapt care contravine art. 22 din Legea privind calitatea în construcții nr.
721 din 2 februarie 1996.

A relatat că pentru înlăturarea neconformităților depistate inspectorul principal
a oferit un termen de 10 zile.

Deoarece nu a fost de acord cu prescripția din 22 mai 2019, a depus cererea
prealabilă nr. 4804 din 20 iunie 2019.

A explicat că la 12 iulie 2019, Agenția pentru Supraveghere Tehnică i-a comunicat răspunsul nr. 19/1668/AST din 26 iunie 2019, informându-l astfel despre respingerea cererii prealabile ca neîntemeiate.

Reclamantul a arătat asupra încălcării de procedură stabilită de legiuitor la emiterea prescripției, menționând că procesul-verbal de control lipsește.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe prevederile art. 31 alin. (1), art. 22 din Legea privind calitatea în construcții nr. 721 din 2 februarie 1996, pct. 18, 19, 23 din Regulamentul cu privire la controlul de stat al calității în construcții, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 360 din 25 iunie 1996, art. 70 și art. 118 Cod administrativ.

A solicitat anularea prescripției seria AST nr. 001904 din 22 mai 2019, emisă de Agenția pentru Supraveghere Tehnică.

Prin hotărârea din 19 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă cererea de chemare în judecată. A fost anulată prescripția seria AST nr. 001904 din 22 mai 2019, emisă de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, ca fiind ilegală.

La 11 martie 2020, în termenul prevăzut de art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Agenția pentru Supraveghere Tehnică a depus apel împotriva hotărârii din 19 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 29 iunie 2020 cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (2) Cod administrativ, a prezentat motivarea apelului.

Prin decizia din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Agenția pentru Supraveghere Tehnică și a fost menținută hotărârea din 19 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

La 25 noiembrie 2020 Agenția pentru Supraveghere Tehnică a depus recurs împotriva deciziei din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

La 23 decembrie 2020 Agenția pentru Supraveghere Tehnică a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, fiind apreciate eronat probele.

A declarat că este lipsit de temei și interpretat greșit faptul că nu a fost respectată procedura de control, având în vedere că în prescripția AST nr. 001904 din 22 mai 2019, pct. 5 este intitulat „Rezultatul controlului”, care fixează atât neregularitățile depistate, cât și modalitatea înlăturării lor.

A mai susținut că instanțele de judecată greșit au concluzionat asupra faptului că prescripția nu este motivată conform art. 118 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, deoarece, aceasta nu este un act administrativ individual și nu produce efecte juridice.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, sau restituirea cauzei la rejudecare.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 28 octombrie 2020, fiind notificată recurentului la adresa de e-mail în data de 2 decembrie 2020, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.94). Astfel, recursul depus la 25 noiembrie 2020 și motivarea recursului prezentată la 23 decembrie 2020, este în termen.

La 16 decembrie 2020 și 24 decembrie 2020 în adresa intimatului Gheorghe Bubuioc, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței. Deși, intimatul a recepționat recursul, fapt ce rezultă din avizele de recepție a scrisorilor recomandate (f.d.105-107), nu și-a valorificat dreptul procedural de depunere a referinței.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând admisibilitatea recursului, l-a numit pentru judecare în complet din 5 judecători.

În conformitate cu prevederile art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și a emite o nouă decizie, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Conform art. 194 alin. (2) Cod administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

În corespundere cu art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Reglementări similare se conțin și în art. 219 alin. (1) Cod administrativ, care stipulează că instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Prin prisma alin. (2) și (3) al aceluiași articol, instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost

discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În condițiile art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 189 alin. (1) din Codul administrativ, stipulează că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

O acțiune în contencios administrativ în corespundere cu art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Din materialele cauzei s-a constatat că, înaintând prezenta acțiune în judecată, Gheorghe Bubuioac a solicitat anularea prescripției seria AST nr. 001904 din 22 mai 2019, emisă de Agenția pentru Supraveghere Tehnică.

Judecând cauza, prima instanță a conchis asupra temeiniciei acțiunii înaintate, anulând prescripția seria AST nr. 001904 din 22 mai 2019, emisă de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, ca fiind ilegală.

Hotărârea primei instanțe a fost apreciată ca fiind justă și de către instanța de apel, care a ajuns la concluzia netemeiniciei apelului depus de către Agenția pentru Supraveghere Tehnică.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut ca fiind justă concluzia primei instanțe referitoare la temeinicia acțiunii depuse de către Gheorghe Bubuioac, având în vedere că la emiterea prescripției seria AST nr. 001904 din 22 mai 2019, contrar prevederilor legale, nu a fost întocmit procesul-verbal de control.

La fel, instanța de apel a reținut că este întemeiată constatarea primei instanțe precum că prescripția seria AST nr. 001904 din 22 mai 2019, emisă de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, nu conține o motivare în sensul art. 118 alin. (1) - (3) din Codul administrativ, fapt pentru care s-a ajuns la concluzia anulării acesteia.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural, iar soluția de admitere a acțiunii este justă, fiind rezultată din aprecierea probelor cercetate în cadrul procesului de judecată în coraport cu normele aplicabile speței.

Complețul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră soluția primei instanțe și a instanței de apel, referitoare la temeinicia acțiunii ca fiind rezultată din aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material, motiv din care actele judecătorești de dispoziție nu pot fi menținute ca fiind legale și întemeiate.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs menționează că în conformitate cu art. 31 alin. (1) din Legea privind calitatea în construcții nr. 721 din

2 februarie 1996, Agenția pentru Supraveghere Tehnică, instituită de către Guvern în subordinea Organului național de dirijare în construcții, precum și celelalte organisme similare cu atribuții stabilite prin dispoziții legale, răspund de exercitarea controlului de stat asupra aplicării unitare a prevederilor legislației în domeniul calității construcțiilor, în toate etapele și componentele sistemului calității în construcții, precum și de constatarea contravențiilor și de oprirea lucrărilor executate necorespunzător.

În conformitate cu prevederile art. 2 din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr. 131 din 8 iunie 2012, prin control se înțelege totalitatea acțiunilor de verificare a respectării de către persoanele supuse controlului a prevederilor legislației, realizate de un organ abilitat cu funcții de control sau de un grup de instituții similar, iar prin control inopinat - control care nu este inclus în planul anual al controalelor și care se efectuează cu scopul verificării respectării cerințelor stabilite de legislație.

În corespundere cu pct. 7 din Regulamentul privind modul de exercitare a controlului de stat al calității în construcții, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 360 din 25 iunie 1996, controlul de stat al calității în construcții se efectuează la toate obiectele cu orice destinație, indiferent de forma de proprietate și sursele de finanțare, precum și la lucrările de construcții, reconstrucții, modernizare și reparații capitale la construcțiile existente, producerea materialelor și articolelor pentru construcții.

În temeiul pct. 8 al Regulamentului menționat, controlul de stat al calității în construcții se efectuează la toți subiecții implicați în procesul de construcție - investitori, proiectanți, executanți, proprietari de construcții, producători și furnizori de materiale și articole pentru construcții.

Potrivit pct. 9 din același Regulament, controlul de stat al calității în construcții se efectuează în următoarele direcții (activități): urbanism și amenajarea teritoriului; proiectarea construcțiilor; executarea construcțiilor și lucrărilor de construcții/reparații; producerea și furnizarea materialelor pentru construcții; exploatarea, utilizarea și postutilizarea construcțiilor.

Pct. 17 din Regulamentul privind modul de exercitare a controlului de stat al calității în construcții, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 360 din 25 iunie 1996, stipulează că controalele inopinate se efectuează în scopul confirmării îndeplinirii prescripțiilor Agenției pentru Supraveghere Tehnică privind sistarea lucrărilor sau livrării, utilizării materialelor și articolelor de calitate proastă sau în caz de apariție a unor reclamații.

Astfel, după cum rezultă din materialele cauzei, în baza demersului nr. 897/19 din 2 mai 2019 al Primăriei or. Durlăști, la data de 22 mai 2019 Agenția pentru Supraveghere Tehnică a efectuat un control inopinat al blocului locativ amplasat în or. Durlăști, str. xxxxx, în urma căruia s-a depistat că Gheorghe Bubuioc fiind proprietarul unei încăperi nelocative din acest bloc unde este amplasată secția de producere/preparare a produselor alimentare, a instalat neautorizat, pe fațada blocului locativ un sistem de ventilare, în lipsa actelor permise, fapt ce contravine art. 22 din Legea privind calitatea în construcții nr. 721 din 2 februarie 1996.

În baza controlului efectuat, Agenția pentru Supraveghere Tehnică a emis prescripția seria AST nr. 001904 din 22 mai 2019, prin care Gheorghe Bubuioc a

fost obligat să demonteze sistemul de ventilare instalat neautorizat prin înlăturarea neconformităților depistate în termen de 10 zile.

Așa cum rezultă din acțiunea înaintată, Gheorghe Bubuioc a pretins că la efectuarea controlului și emiterea prescripției, Agenția pentru Supraveghere Tehnică a încălcat procedura stabilită de legiuitor și anume pct. 18 și 19 din Regulamentul privind modul de exercitare a controlului de stat al calității în construcții, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 360 din 25 iunie 1996, care prevede că despre exercitarea controlului, conform programului de activitate, Agenția pentru Supraveghere Tehnică informează autoritatea administrației publice locale, agentul economic sau persoana fizică cu cel puțin 5 zile înainte de control. Controalele se efectuează în prezența și cu participarea reprezentantului părții controlate.

În acest sens, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ conchide însă că acest argument nu poate fi reținut ca întemeiat și nu constituie temei de anulare a prescripției contestate, în condițiile în care Agenția pentru Supraveghere Tehnică a efectuat în control inopinat, planificat în baza demersului nr. 897/19 din 2 mai 2019 al Primăriei or. Durlești, astfel că reclamantului nu i-a fost încălcat nici un drept stabilit de normele legale reglementate de raportul juridic litigios.

La acest capitol, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază ca neîntemeiat și argumentul instanței de apel cu referire la faptul că la emiterea prescripției seria AST nr. 001904 din 22 mai 2019, Agenția pentru Supraveghere Tehnică contrar prevederilor legale, nu a întocmit procesul-verbal de control.

Astfel, potrivit pct. 10 subpct. 3) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Agenției pentru Supraveghere Tehnică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 18 decembrie 2017, Agenția este investită cu următoarele drepturi: să elibereze prescripții și să aplice sancțiuni în temeiul procesului-verbal de control, conform prevederilor Legii nr.131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

În conformitate cu art. 28 alin. (1) și (2) din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr.131 din 8 iunie 2012, procedura de control se încheie prin întocmirea de către inspectori a unui proces-verbal de control, care se completează și se semnează de toți inspectorii indicați în delegația de control, la locul efectuării controlului. Procesul-verbal de control este documentul prin care se confirmă faptul desfășurării controlului și în care se conține toată informația cu privire la controlul desfășurat, la procedurile aplicate și constatările în urma acestuia, prescripțiile și recomandările înaintate în baza constatărilor, măsurile restrictive aplicate și sancțiunile stabilite în urma controlului. Procesul-verbal de control este alcătuit din partea constatatoare, partea prescriptivă și partea sancționatorie.

Conform art. 29 alin. (1) și (2) din Legea menționată, în cazul în care în cadrul controlului efectuat de organul de control se constată încălcări ale legislației ce nu constituie infracțiuni, organul în cauză include în procesul-verbal de control o prescripție privind înlăturarea acestor încălcări, conform limitelor stabilite la art.5¹. Prescripția va stabili: a) expres și clar, încălcările comise de persoana supusă controlului cu referințe directe la prevederile legale încălcate; b) recomandări (indicații) privind înlăturarea încălcărilor și natura recomandărilor; c) prevederile

normative în al căror temei au fost emise recomandările; d) termenul în care urmează a fi înlăturate încălcările; e) măsuri restrictive, după caz.

Potrivit pct. 27 lit. a) din Regulamentul privind modul de exercitare a controlului de stat al calității în construcții, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 360 din 25 iunie 1996, în cazul în care în urma controlului au fost depistate încălcări ale legislației în construcții, executarea lucrărilor cu abateri de la documentația de proiect, sau cerințele normativelor în vigoare, producerea și livrarea materialelor și articolelor pentru construcții, care nu corespund cerințelor standardelor, inspectorul, responsabil de control, ia decizia de aplicare a măsurilor de lichidare a neconformităților depistate, care pot fi următoarele: înmînarea prescripției subiectului controlat cu cerințe de lichidare a neconformităților.

În contextul normelor citate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că, deși din conținutul prevederilor enunțate rezultă întocmirea unui proces-verbal de control la efectuarea controlului, totuși această circumstanță nu constituie un motiv justificat de anulare a prescripției, atât timp cât în aceasta se conține toată informația cu privire la controlul desfășurat și rezultatul controlului, în care figurează atât neregularitățile depistate, cât și modalitatea înlăturării lor. Cu atât mai mult, potrivit reglementărilor sus evocate, eliberarea prescripției nu este condiționată strict de întocmirea unui proces-verbal de control în toate cazurile, fapt ce indică că instanța de apel greșit a aplicat și interpretat prevederile legii.

În această ordine, nu poate fi reținut ca temei de anulare a prescripției seria AST nr. 001904 din 22 mai 2019, emisă de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, nici argumentul instanței de apel precum că aceasta nu conține o motivare în sensul art.118 alin. (1) - (3) din Codul administrativ.

Față de această condiție, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că în conformitate cu art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

În temeiul art. 118 alin. (1) și (2) Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Conform alin. (3) al aceluiași articol, motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

La fel, potrivit art. 120 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ.

În interpretarea normelor enunțate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că motivarea unui act administrativ individual presupune obligația autorității publice de a reflecta elementele de fapt și de drept, în așa fel încât să fie înțeleasă legalitatea deciziei sale.

În speță, contrar afirmației instanței de apel, completul relevă că la emiterea prescripției seria AST nr. 001904 din 22 mai 2019, Agenția pentru Supraveghere Tehnică a reflectat temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare la constatarea încălcării obligațiilor de către persoana supusă controlului în domeniul construcțiilor și urbanismului de a obține și deține acte permissive la intervențiile construcțiilor existente. Or, în procesul desfășurării controlului s-a depistat instalarea neautorizată a sistemului de ventilare, iar acest aspect a fost motivat atât prin prisma circumstanțelor de fapt, cât și de drept, ce au generat emiterea prescripției contestate.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază concluzia instanțelor de judecată despre anularea prescripției seria AST nr. 001904 din 22 mai 2019, emisă de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, ca fiind neîntemeiată și rezultată din aplicarea greșită a normelor legale. Or, actul administrativ contestat este legal în fond, fiind emis cu respectarea competenței și procedurii stabilite, iar temeiuri de anulare nu s-au constatat.

Circumstanțele descrise permit completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ să conchidă că, instanța de apel și prima instanță, au interpretat și au aplicat eronat prevederile legii, motiv din care actele judecătorești de dispoziție pronunțate, nu pot fi menținute ca legale și întemeiate.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conducându-se de prevederile art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, concluzionează că cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Bubuioc împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică cu privire la contestarea actului administrativ, este neîntemeiată și pasibilă de respingere.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că normele de drept material au fost aplicate și interpretate eronat și nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul depus de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, a casa integral decizia din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 19 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, și a emite o nouă decizie prin care a respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Bubuioc împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică cu privire la contestarea actului administrativ.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c), art. 248 alin. (2) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Agenția pentru Supraveghere Tehnică.

Se casează integral decizia din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 19 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, și se emite o nouă decizie prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Bubuioc împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru